
Afvaart van de Vesder

Reeds enige tijd geleden werd er door enkele toeristen beslist om eens een tussentijdse tocht in te voeren. Daarom werd er afgesproken om op 6 november een extra tocht te doen. Deze werd georganiseerd door John Elen, Mark Bas en

Frank Bas. Omdat het de eerste keer was dat we dit organiseerden, werd besloten om niet te veel volk mee te nemen en om het zeker niet aan de grote "toeristenklok" te hangen. Enkele van deze toeristen, in vakjargon K2 genoemd, kwamen het echter op de vooravond toch te weten en stonden zeer sceptisch tegenover deze -ik citeer-: "rebellentocht".

's Morgens om half negen stonden de drie dappere toeristen John, Mark en Frank vol goede moed aan de kanoclub voor hun eerste rebellentocht. Er werden twee boten op de auto van Frank geladen, er moest immers telkens iemand met de auto de vaarders volgen dus hadden we genoeg aan twee boten en twee paddels. Om negen uur vertrokken we. Waar we naartoe gingen was nog niet beslist maar zou onderweg in de auto opgelost worden. Na enkele boekjes bekeken te hebben, waarin stond welke beken wanneer te bevaren zijn, werd er beslist om op de Vesder in de omgeving van Verviers te gaan varen. Het was volgens het boekje immers gedurende het hele jaar mogelijk om op de Vesder te varen.

Daar aangekomen duurde het spelletje "Boe's de beek?" niet lang want de hoofdweg in Verviers liep mooi langs de Vesder. Toen was het zoeken naar een geschikte opstapplaats. Na deze gevonden te hebben, bleek dat we ons op een privéterrein begaven want er kwam een plaatselijke barones met haar chauffeur in een dure wagen naar ons toe. Wat wij dachten dat een weg was, bleek een lange oprit naar haar kasteel te zijn. Heel beleefd vroegen we haar of we daar mochten instappen maar zij antwoordde ons dat het daar verboden was om te varen en dat ze daar nog nooit kanovaarders gezien had. Toen was het voor ons duidelijk dat we daar wat aan moesten doen en we kleedden ons om en stapten in. John zou als eerst met de auto volgen. Het eerste stuk, waarvan nog een stukje door Pepinster, was zeer mooi. Het was gelukkig droog gebleven en het uitzicht was gewoon prachtig. Er was zeker voldoende water. Er waren wel enkele stuwdammen waar we meestal wel met de kajak vanaf konden. Achter één stuw was zo weinig water dat we even moesten lopen. Achteraf bleek dat hier water werd afgetapt voor een of andere molen. Dit water kwam gelukkig na 500 meter ook weer terug zodat we weer probleemloos konden varen. Hier werd er even gerust en viel de afwezigheid van de bar ons zwaar.

Ondertussen werd er ook even van chauffeur gewisseld en ging Mark ons volgen. Omdat de hoofdweg bijna overal kort langs de Vesder liep, was het zeer interessant om met de auto te volgen. Aan verschillende bruggen kon er immers even gewacht worden op de vaarders. Tijdens het tweede stuk kwamen we ook nog een officiële opstapplaats tegen. Vanaf daar hadden we echter het mooiste stuk al gehad. We kregen nog af te rekenen met een aantal stuwen en moesten nog één keer uitstappen bij een stuw waar we niet af konden.

In Trooz kwamen we aan een grote stuwdam met een verval van enkele meters. Omdat achter de stuw op die plaats zeer weinig water was en omdat we al een drietal uren aan het varen waren, werd er beslist om daar te stoppen. We kleedden ons bij de stuwdam om, bonden de boten terug op de auto en gingen, zoals de traditie het wil, op zoek naar een caféetje. Na daar een lekker pintje te hebben gedronken, reden we terug richting Neerpelt. Al het materiaal werd terug opgeruimd en we namen een lekkere douche. Onze magen waren ondertussen wel wat hongerig en dus besloten we om nog wat na te keuvelen over onze eerste geslaagde "rebellentocht" tijdens een of naderen lekkere shoarmaschotel. Het was spijtig maar een bezoekje aan de boekenbeurs in Hasselt zat er helaas niet meer aan. Indien er nog geïnteresseerden zijn voor zo een tussentijdse rebellen-toeristentocht met bestemming Ardennen of omstreken, mogen zij steeds contact opnemen met John Elen of Frank Bas. Het is zeker de moeite waard!!!

